

παρεῖχον βεβαίως πολλήν εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ἐλληνόπαιδα, κατὰ τὸν χειμῶνα· ἀλλ' ὅμως δὲν δύνανται νὰ παραβληθῶσι μὲ τὰς ἀπολαύσεις καὶ διατεθῆσεις, τὰς ὑποίας τὸ θερμὸν καὶ εὐήλιον αἰλικά τῆς Ἑλλάδος παρέχει. Ἐν Νέᾳ Ὅρκῃ ἐπὶ ἐξεις καὶ ἐπέκεινα μῆνας τὸ πᾶν καλύπτεται ὑπὸ χιόνους καὶ πάγου, ἐν φέντε Ἐλλαδίοις ἀγροῖς εἶναι καταπράσινοι καὶ τὰ ἄνθη στολίζονται τὰς κοιλάδας καὶ τοὺς λόφους μας καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Ἰανουαρίον μῆνα, ὁ δὲ ἥλιος διὰ τῶν λαμπρῶν καὶ θερμῶν αὐτοῦ ἀκτίνων θερμαίνει καὶ ζωογονεῖ τὸ πᾶν.

Ο οὐράνιος ἡμῶν πατὴρ ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτοῦ σοφίᾳ καὶ ἀγαθότητι ἔχει διανείψει τὰς εὐλογίας του καθ' ὅλην τὴν γῆν, ὡς τε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων νὰ εὑρίσκωσιν εὐχαρίστησιν καὶ θυμηδίαν ἐφ' ὅλου τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙΣ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνῶσται καὶ αἱ ἀναγνῶστριαι μας θὰ γείνωσι μετ' ὀλίγον, ἀν ζήσωσι, πατέρες καὶ μητέρες οἰκογενειῶν — οἰκοδεσπόται καὶ οἰκοδέσποιναι, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν οἰκιακῶν των ὑποθέσεων καὶ τῶν ουνιστῶν τὰς οἰκογενείας των προσώπων.

Ἐδπρέπεια, τάξις καὶ καλλιαισθησία εἶναι στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὑποίων ἐξήρτηται κατὰ μέρα μέρος ή οἰκιακή εὐχαρίστησις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, εἶναι πράγματα, τὰ ὑποῖα δὲν ἀγοράζονται διὰ χρημάτων, οὐδὲ ἀποκτῶνται διὰ τῆς προαγωγῆς ἡμῶν εἰς ὑψηλὰ πολιτικὰ ἀξιώματα — διότι βλέπομεν καθ' ἔκαστην οἰκίας μεγαλοπρεπεῖς, μὲ πολυτελῆ σκεύη καὶ λαμπρὰ ἐπιπλα στερουμένας τῶν στοιχείων τούτων, τὰ ὑποῖα καὶ μνούσι τὸν οἰκον ἀληθῶς εὐχάριστον.

Εἶναι ἔξεις, αἴτινες μορφώνονται δι' ἀσκήσεως κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν ἡλικίαν, καὶ διαχέουσι τὴν γλυκεῖαν καὶ εὐχάριστον αὐτῶν ἐπιρρόην ἐπὶ πάντας τοὺς εἰς τὴν οἰκίαν.

Εἶναι σπουδαιότατον λοιπὸν, ιδίως διὰ τὰ κοράσια, νὰ ἀργίζωσιν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας νὰ γυμνάζωνται εἰς τὴν τάξιν — ἈἘκαστον πρᾶγμα εἰς τὸν τόπον του, καὶ ἔκαστος τόπος διὰ ἐν πρᾶγμα, ὡς ἐδογμάτικεν ὁ περίφημος Φραγκλῖνος — Εἰς τὴν Εὐπρέπειαν, οὐχὶ εἰς τὴν πολυτέλειαν, οὐχὶ εἰς τὴν ἐπίδειξιν, ὅπως δυσχώριος εἶναι μεταξύ μας, ἀλλ' εἰς δι, τι εἶναι εὐπρεπὲς, ἀν καὶ εἶναι λιτὸν καὶ εὐθηνὸν — Εἰς τὴν αἰεθησιν τοῦ καλοῦ τοῦ ἀληθινοῦ, τοῦ πραγματικοῦ, οὐχὶ τοῦ κατὰ φαντασίαν, ἢ τοῦ κατὰ τὸν ουρμόν .

Ἡ Γονὴ, ἥτις ἔχει τὰ προτερήματα ταῦτα, ἔχει μορφώσει εἰς ἔαυτὴν τὰς ἔξεις ταύτας, εἶναι πηγὴ ἀφάτου εὐχαριστήσεως εἰς τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα καὶ δίλες τὸ ίδιον ἐπισκεπτομένους τὸν εδυτικῆς οἰκόν της.

Τοιαύτας μητέρας ἀπαντᾷ τις πολλὰς ἐνταῦθα, ἐν Ἀμερικῇ, διπλή ἡ ἀνατροφὴ τῶν τέκνων εἶναι εὐαγγελικὴ καὶ τοιαύτη, ὡς εὐαγγελικὴ αὐτά, θταν γείνωσι σύζυγοι καὶ μητέρες, πηγὰς ἀνεκαντλήσου εὐχαριστήσεως εἰς τὸν περὶ αὐτάς. "Ἐως πότε ἡμεῖς οἱ Ἑλληνες θὰ ἀκολουθῶμεν τὸν συρμὸν τῆς διεφθαρμένης γαλλικῆς ἀνατροφῆς;

ΚΟΝΔΩΡ.

(Διὰ τὴν ἐφ. τῶν Παιδων.)

Οἱ τω πως καλεῖται τὸ πτηνὸν, τὸ ὄποιον παρίσται ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκονογραφίᾳ, καὶ τὸ ὄποιον ἔνεκα τοῦ τεραστίου αἵμου μεγέθους καὶ τῆς τόλμης δικαίως θεωρεῖται ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν. Τὸ πτηνὸν τοῦτο εὑρίσκεται ἐφ' ὅλης τῆς σειρᾶς τῶν ἐν Ἀμερικῇ "Ανδεων, καὶ ζωταῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεμονωμένον ὑπεράνω τῶν νεφῶν καταβαῖνον εἰς τὰς πεδιάδας μόνον ὅταν προτίθεται νὰ προσεδάλη πρόσβατον, ἢ μεσοχάριον, ἢ καὶ ἐξ αὐτῶν ἀγρίων παῖδα τινα.